DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) (2020/1554)

af 14. oktober 2020

om ændring af retningslinje ECB/2011/23 med hensyn til frekvensen af indberetning til Den Europæiske Centralbank om kvaliteten af eksterne statistikker (ECB/2020/52)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, 3.3, 5.1, 12.1, 14.3 og 16,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ([1]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kvalitetsvurderingen af data inden for eksterne statistikker foretages i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks Kvalitetsramme for Statistik (Statistics Quality Framework) og omfatter en regelmæssig rapport, som Direktionen fremsender til Styrelsesrådet for ECB. Overvågningen af datakvaliteten er afgørende og bør udføres rettidigt.

(2) Der bør dog findes den rette balance mellem behovet for overvågning og frekvensen, hvormed de relevante oplysninger indberettes til Styrelsesrådet. Det er derfor nødvendigt at opdatere frekvensen, hvormed Direktionen indberetter oplysninger om kvaliteten af eksterne statistikker til Styrelsesrådet. For at gøre det muligt at foretage en kvalitetsanalyse bør Direktionen fremsende den første kvalitetsrapport til Styrelsesrådet, efter at denne retningslinje er vedtaget, senest ved udgangen af 2022.

(3) Begreberne, der ligger til grund for indsamling og opstilling af eksterne statistikker, er sundt og fast forankrede i Den Internationale Valutafonds (IMF) 6. Betalings- og kapitalbalancemanual (herefter »BPM6«) ([2]). De kræver dog hyppigt præciseringer, da nogle af dem er særlig vigtige for at kunne foretage en præcis opstilling af aggregaterne for euroområdet. Det er derfor nødvendigt at opdatere begreberne den finansielle konto og kapitalbalancen over for udlandet, som er fastsat i bilag III til Den Europæiske Centralbanks retningslinje 2012/120/EU (ECB/2011/23) ([3]).

(4) I tilfælde hvor der identificeres alvorlige spørgsmål om datakvaliteten, vil det være hensigtsmæssigt at give Direktionen mulighed for at fremsende de yderligere rapporter, som den måtte finde nødvendige, til Styrelsesrådet. Af samme grund vil det også være hensigtsmæssigt at give Direktionen mulighed for at udøve dette skøn fra 2022.

(5) I overensstemmelse med ECB's Kvalitetsramme for Statistik er det hensigtsmæssigt, at visse oplysninger fra sådanne indberetninger gøres offentligt tilgængelige.

(6) I henhold til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2018/1151 (ECB/2018/19) ([4]) skal direktionen fra 1. marts 2021 afgive beretning en gang årligt til Styrelsesrådet om kvaliteten af de eksterne statistikker. For at opnå den rette balance mellem behovet for overvågning og indberetningsfrekvensen for de relevante oplysninger til Styrelsesrådet bør tidsintervallerne, som er fastsat i retningslinje ECB/2011/23, forlænges yderligere til hvert andet år. Af hensyn til gennemsigtighed bør der gives tilstrækkelig tid mellem anvendelsen af kravet om rapportering en gang årligt i henhold til retningslinje (EU) 2018/1151 og anvendelsen af det seneste krav om rapportering hvert andet år i henhold til denne retningslinje. Det bør derfor kræves, at de nationale centralbanker og direktionen overholder denne retningslinje fra 1. juli 2021.

([1]) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.
([2]) Findes på: https://www.imf.org/
([3]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje 2012/120/EU af 9. december 2011 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2011/23) (EUT L 65 af 3.3.2012, s. 1)
([4]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2018/1151 af 2. august 2018 om ændring af retningslinje ECB/2011/23 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for eksterne statistikker (ECB/2018/19) (EUT L 209 af 20.8.2018, s. 2)

(7) Retningslinje ECB/2011/23 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer

Retningslinje ECB/2011/23 ændres som følger:

1) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Uden at ECB's overvågningsopgaver, som fastsat i bilag V, derved berøres, skal de nationale centralbanker, i samarbejde med andre kompetente myndigheder, som nævnt i artikel 4, hvor dette er relevant, sikre overvågning og vurdering af kvaliteten af den statistiske information, som de gør tilgængelig for ECB. ECB vurderer disse data på en tilsvarende og rettidig måde.

ECB's Direktion afgiver hvert andet år rapport til ECB's Styrelsesråd om kvaliteten af de eksterne statistikker, som er gjort tilgængelige for ECB. Rapporten fremsendes af Direktionen til Styrelsesrådet inden udgangen af det år, der følger efter den enkelte relevante toårsperiode. Den første toårsrapport indsendes inden udgangen af 2022. Direktionen kan gøre rapporten, eller et uddrag heraf, tilgængelig for offentligheden.«

2) I artikel 6 indsættes følgende som stk. 5:

»5. Hvis Direktionen konstaterer alvorlige spørgsmål om datakvaliteten, kan den efter 1. januar 2022 fremsende de yderligere rapporter til Styrelsesrådet, som den måtte finde nødvendige.«

3) Bilag III ændres i overensstemmelse med bilaget til denne retningslinje.

Artikel 2

Virkning og gennemførelse

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

2. Centralbankerne i Eurosystemet skal overholde denne retningslinje fra 1. juli 2021.

Artikel 3

Adressater

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 14. oktober 2020.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB

BILAG

I bilag III til retningslinje ECB/2011/23 affattes afsnit 1, underafsnit »C. *Den finansielle konto og kapitalbalancen over for udlandet*«, således:

»C. *Den finansielle konto og kapitalbalancen over for udlandet*

Generelt registreres transaktioner i finansielle aktiver og passiver mellem residente og ikke-residente institutionelle enheder på den finansielle konto. For at sikre at aggregater for euroområdet opstilles korrekt bør alle udvekslinger mellem residente institutionelle enheder af finansielle instrumenter udstedt af ikke-residenter og mellem ikke-residente institutionelle enheder af finansielle instrumenter udstedt af residenter registreres som finansielle transaktioner, dvs. i streng overensstemmelse med debitor/kreditor-tilgangen.

Den finansielle konto viser nettotransaktionerne, dvs. at nettoanskaffelsen af finansielle aktiver svarer til anskaffelsen af aktiver fratrukket afhændede aktiver.

Kapitalbalancen over for udlandet viser ved udgangen af hvert kvartal værdien af de finansielle aktiver for residenter i en økonomi, som udgør fordringer på ikke-residenter, og residenternes forpligtelser i en økonomi over for ikke-residenter, samt guldbeholdninger opbevaret som reserveaktiver. Forskellen mellem aktiver og passiver er nettopositionen i kapitalbalancen over for udlandet og udgør en nettofordring på eller nettoforpligtelse over for resten af verden.

Værdien af kapitalbalancen over for udlandet ved udgangen af en periode opgøres på grundlag af positionerne ved udgangen af den forrige periode, transaktioner i den aktuelle periode og andre ændringer, der opstår som følge af andre årsager end transaktioner mellem residenter og ikke-residenter, der kan henføres til andre mængdemæssige ændringer og omvurderinger, som skyldes valutakurs- eller prisændringer.

I overensstemmelse med den funktionelle underopdeling klassificeres grænseoverskridende finansielle transaktioner og positioner som direkte investeringer, porteføljeinvesteringer, finansielle derivater (bortset fra reserver) og medarbejder-aktieoptioner, andre investeringer og reserveaktiver. Grænseoverskridende finansielle transaktioner og positioner klassificeres yderligere efter instrumenttype og institutionel sektor.

Grundlaget for værdiansættelsen af transaktioner og positioner er markedspriserne. Den nominelle værdi anvendes for positioner i ikke-omsættelige instrumenter, navnlig lån, indskud og andre forfaldne ikke-betalte mellemværender. Dog værdiansættes transaktioner i disse instrumenter til markedspris. For at tage højde for uoverensstemmelser mellem markedsværdiansættelsen af transaktioner og den nominelle værdiansættelse af positioner registrerer sælgeren omvurderinger, som skyldes andre prisændringer i løbet af perioden, hvori salget foregår, svarende til differencen mellem den nominelle værdi og transaktionsværdien, mens køberen registrerer et tilsvarende beløb som omvurderinger, der skyldes andre prisændringer. En tilsvarende registrering finder sted for transaktioner og positioner i direkte investeringer i ejerandelsbeviser, hvor positionerne afspejler beholdningen af egne midler til den bogførte værdi (jf. næste afsnit).

Betalingsbalancens finansielle konto og kapitalbalancen over for udlandet omfatter udlignende posteringer for periodiserede indtægter på instrumenter, der klassificeres i de respektive funktionelle kategorier.

6.1. Udenlandske direkte investeringer

Direkte investeringer forbindes med en resident i en økonomi, der har kontrol over eller udøver en betydelig grad af indflydelse på ledelsen af et foretagende, der er resident i en anden økonomi. I overensstemmelse med de internationale standarder (BPM6) foreligger der et sådant forhold, hvis en investor resident i en økonomi direkte eller indirekte ejer 10 % eller mere af stemmerettighederne i et foretagende, som er resident i en anden økonomi. På baggrund af dette kriterium kan der bestå et direkte investeringsforhold mellem en række forbundne foretagender, uanset om forbindelserne omfatter en enkelt eller en række kæder. Det kan omfatte datterselskaber, datter-datterselskaber og associerede selskaber til et foretagende, der er genstand for direkte investeringer. Når den direkte investering er etableret, registreres alle efterfølgende finansielle strømme/beholdninger mellem de forbundne enheder som direkte investeringstransaktioner/positioner.

Egenkapital omfatter ejerandele i afdelinger såvel som alle andele i datterselskaber og associerede selskaber. Reinvesteret indtjening svarer som modregnende post til den direkte investors andel af indtjeningen, der ikke er udbetalt som udbytte af datterselskaber eller associerede selskaber, og indtjening fra afdelinger, der ikke er betalt til den direkte investor, og som er registreret under posten »investeringsindkomst« (jf. 3.2.3).

Direkte investeringer i egenkapital og gæld opdeles yderligere på grundlag af typen af forhold mellem enheder og som følge af investeringsretningen. Tre typer af direkte investeringsforhold kan udskilles:

a) Direkte investorers investeringer i foretagender, der er genstand for direkte investeringer. Denne kategori omfatter investeringsstrømme (og beholdninger) fra den direkte investor til dennes direkte investeringsforetagender (uanset om denne er under direkte eller indirekte kontrol eller indflydelse).

b) Omvendt investering. Denne type forhold dækker investeringsstrømme (og beholdninger) fra det direkte investeringsforetagende til den direkte investor.

c) Mellem søsterselskaber (»fellow enterprises«). Dette omfatter strømme (og beholdninger) mellem foretagender, som ikke udøver kontrol eller indflydelse over hinanden, men som begge er under kontrol eller indflydelse af den samme direkte investor.

Med hensyn til værdiansættelsen af direkte investeringer i kapitalbalancen over for udlandet, værdiansættes aktiebeholdningen i noterede foretagender til markedspriser. I modsætning hertil værdiansættes egenkapitalen i ikke-børsnoterede direkte investeringsselskaber på grundlag af den bogførte værdi ved brug af en fælles definition, der omfatter følgende regnskabsposter:

i) indbetalt egenkapital (ekskl. egne ejerandele og inkl. overskudsfonde),

ii) alle typer reserver (inkl. investeringstilskud, når disse ifølge retningslinjer for regnskab betragtes som foretagendets reserver),

iii) ikke-udloddet overskud modregnet tab (inkl. årets resultat).

For unoterede foretagenders egenkapital kan transaktionerne, som er registreret på de finansielle konti, afvige fra beholdningen af egne midler til den bogførte værdi i kapitalbalancen over for udlandet. Sådanne forskelle registreres som omvurderinger som følge af andre prisændringer.

Det henstilles som bedste praksis, at alle medlemsstater begynder at opstille udenlandske direkte investeringer i egenkapital og reinvesteret indtjening på grundlag af resultaterne af de undersøgelser af udenlandske direkte investeringer, der skal indsamles mindst en gang om året (*).

(*) Følgende praksis kan ikke accepteres og bør ikke anvendes: i) Valget af værdiansættelseskriteriet bør ikke overlades til de indberettende enheder (markedsværdi eller bogført værdi), og ii) der bør ikke anvendes en metode med kumulerede investeringer/akkumulerede betalingsbalancestrømme ved opgørelse af aktiebeholdningen.

6.2. Porteføljeinvesteringer

Porteføljeinvesteringer omfatter transaktioner og positioner omfattende gældsværdipapirer eller ejerandelsinstrumenter, bortset fra dem, som indgår i direkte investeringer eller reserveaktiver. Porteføljeinvesteringer omfatter ejerandelsinstrumenter, andele i investeringsforeninger og gældsværdipapirer, medmindre de er kategoriseret som direkte investeringer eller reserveaktiver. Transaktioner som genkøbsforretninger og lån af værdipapirer er undtaget fra porteføljeinvesteringer. Porteføljeinvesteringstransaktioner og -positioner værdiansættes til markedspris. I tilfælde af porteføljeinvesteringer i unoterede værdipapirer kan der dog opstå forskelle i værdiansættelsen af transaktioner og positioner, ligesom ved direkte investeringer i unoterede aktier. Også i dette tilfælde skal forskelle registreres som omvurderinger som følge af andre prisændringer.

En fælles tilgang til indsamling af data om porteføljeinvesteringer er defineret i Bilag VI.

6.2.1. EJERANDELSINSTRUMENTER

Ejerandele omfatter alle instrumenter, der udgør fordringer på restværdien i et selskab eller et kvasi-selskab, efter at alle kreditorers fordringer er blevet indfriet. I modsætning til gæld medfører ejerandele normalt ikke en ret for ejeren til et forud fastsat beløb eller et beløb i overensstemmelse med en fast formel. Ejerandele består af noterede og unoterede aktier.

Noterede aktier er ejerandelsinstrumenter noteret på en godkendt børs eller anden form for sekundært marked. Unoterede aktier er ejerandelsinstrumenter, som ikke er noteret på en børs.

6.2.2. ANDELE I INVESTERINGSFORENINGER

Andele i investeringsforeninger udstedes af investeringsforeninger. Disse betegnes »enheder«, hvis foreningen er en trust. Investeringsforeninger er kollektive investeringsforetagender, igennem hvilke investormidler samles i en pulje med henblik på investering i finansielle og/eller ikke-finansielle aktiver. Andele i investeringsforeninger har en specialiseret rolle i finansiel formidling som en form for kollektiv investering i andre aktiver, og de identificeres særskilt fra andre ejerandele. Behandlingen af deres indkomst adskiller sig endvidere, da reinvesteret indtjening skal imputeres.

6.2.3. GÆLDSVÆRDIPAPIRER

Gældsværdipapirer er omsættelige instrumenter, der tjener som et gældsbevis. De omfatter udstedte veksler, obligationer, gældsinstrumenter, omsættelige indskudsbeviser, virksomhedscertifikater (»commercial papers«), kasseobligationer, værdipapirer med sikkerhed i specificerede aktiver (»asset-backed securities«), pengemarkedsinstrumenter og lignende instrumenter, der normalt handles på de finansielle markeder. Transaktioner og positioner i gældsværdipapirer opdeles efter oprindelig løbetid i kort- og langfristede.

6.2.3.1. *KORTFRISTEDE GÆLDSVÆRDIPAPIRER*

Kortfristede gældsværdipapirer indfries på anfordring eller udstedes med en oprindelig løbetid på et år eller mindre. De giver normalt indehaveren en ubetinget ret til at modtage en angivet, fast sum penge på en fastsat dato. Disse instrumenter handles normalt til underkurs på organiserede markeder; underkursen er afhængig af renten og restløbetiden.

6.2.3.2. *LANGFRISTEDE GÆLDSVÆRDIPAPIRER*

Langfristede gældsværdipapirer udstedes med en oprindelig løbetid på mere end et år eller uden en fastsat løbetid (bortset fra på anfordring, som indgår under kortfristede). De giver normalt indehaveren a) en ubetinget ret til et fast eller kontraktmæssigt fastsat variabelt afkast (idet betalingen af renter er uafhængig af debitors indtjening), og b) en ubetinget ret til at modtage et fast beløb som afdrag på hovedstolen på en eller flere nærmere angivne datoer.

Registreringen af transaktioner i betalingsbalancen finder sted, når kreditorer eller debitorer bogfører deres fordring eller forpligtelse. Transaktionerne registreres til den faktiske pris, der er modtaget eller betalt, fratrukket provision og omkostninger. Således er de påløbne renter fra den sidste rentebetaling inkluderet, hvis det drejer sig om værdipapirer med kuponrenter, og for værdipapirer til underkurs inkluderes akkumulerede renter siden udstedelsen. For både den finansielle konto i betalingsbalancen og for kapitalbalancen over for udlandet kræves posteringer for påløbne renter; disse registreringer kræver udlignende posteringer på deres respektive konti for investeringsindkomster.

6.3. Finansielle derivater (bortset fra reserver) og medarbejderaktieoptioner

En finansiel derivatkontrakt er et finansielt instrument, der er knyttet til et andet finansielt instrument, indikator eller råvare, ved hjælp af hvilke bestemte finansielle risici (såsom renterisiko, valutakursrisiko, aktiekursrisiko, råvareprisrisiko, kreditrisiko osv.) kan handles selvstændigt på de finansielle markeder. Denne kategori identificeres særskilt fra andre kategorier, da den vedrører overførsel af risici i stedet for tilførsel af kapital eller andre ressourcer. I modsætning til andre funktionelle kategorier genererer finansielle derivater ingen primær indkomst. Nettostrømme knyttet til rentederivater registreres som finansielle derivater, ikke som investeringsindkomst. Transaktioner og positioner vedrørende finansielle derivater behandles adskilt fra værdierne af de underliggende poster, som de er knyttet til. Ved optioner registreres den samlede præmie (dvs. købs-/salgsprisen for optionerne samt det indbefattede administrationsgebyr). Tilbagebetalingspligtige marginindbetalinger omfatter kontanter eller anden indskudt sikkerhed, der beskytter en modpart mod risiko for misligholdelse. De klassificeres som indskud under andre investeringer (hvis debitors forpligtelser indgår i de brede pengemængder) eller under andre forfaldne ikke-betalte mellemværender. Ikke-tilbagebetalingspligtige marginindbetalinger (også kaldet variationsmargin) reducerer den finansielle forpligtelse, som opstår via et derivat og klassificeres derfor som transaktioner i finansielle derivater.

Værdiansættelsen af finansielle derivater skal ske til den aktuelle genanskaffelsesværdi. Prisændringer for derivater registreres som kapitalgevinster eller -tab (omvurderinger, der skyldes prisændringer). Registreringen af transaktioner i finansielle derivater finder sted, når kreditorer og debitorer bogfører deres fordringer eller forpligtelser. På grund af praktiske problemer i opdelingen af aktiv- og passivstrømme i forbindelse med visse finansielle derivater, registreres alle finansielle derivative transaktioner i euroområdets betalingsbalance på nettobasis. Aktiv- og passivpositioner vedrørende finansielle derivater i statistikker over kapitalbalancen over for udlandet opgøres efter bruttoværdier, med undtagelse af de finansielle derivater, der falder ind under kategorien reserveaktiver, som registreres på nettobasis. Af praktiske årsager behandles inkorporerede derivater og de underliggende instrumenter, som de er knyttet til, ikke særskilt.

Medarbejderaktieoptioner er en mulighed for at købe aktier i et selskab, som tilbydes til selskabets medarbejdere som en form for aflønning. Hvis en aktieoption tildelt medarbejderne kan handles på de finansielle markeder uden restriktioner, klassificeres den som et finansielt derivat.

6.4. Andre investeringer

Andre investeringer er en restkategori, der omfatter alle finansielle transaktioner, som ikke er indeholdt i posterne direkte investeringer, porteføljeinvesteringer, finansielle derivater, medarbejderaktieoptioner eller reserveaktiver. I det omfang de følgende klasser af finansielle aktiver og passiver ikke omfattes af direkte investeringer eller reserveaktiver, omfatter andre investeringer: a) andre ejerandelsbeviser, b) sedler og mønt samt indskud, c) lån (herunder brug af IMF kredit og lån fra IMF), d) forsikrings-, pensions- og standardiserede garantiordninger, e) handelskreditter og forudbetalinger, f) andre forfaldne ikke-betalte mellemværender, og g) SDR-tildelinger (SDR-beholdninger er omfattet af reserveaktiver).

For lån, indskud og andre forfaldne ikke-betalte mellemværender, der sælges til underkurs, kan transaktionsværdierne, som er registreret på den finansielle konto, afvige fra de nominelle værdier, som er registreret i kapitalbalancen over for udlandet. Sådanne forskelle registreres som omvurderinger som følge af andre prisændringer.

6.4.1. ANDRE EJERANDELSBEVISER

Andre ejerandelsbeviser omfatter ejerandelsbeviser, bortset fra værdipapirer, og omfattes derfor ikke i porteføljeinvesteringer. Deltagelse i visse internationale organisationers kapital sker ikke i form af værdipapirer og klassificeres derfor som andre ejerandelsbeviser.

6.4.2. SEDLER OG MØNT SAMT INDSKUD

Sedler og mønt samt indskud omfatter sedler og mønter i omløb samt indskud. Indskud er standardiserede, uomsættelige kontrakter, som normalt tilbydes af pengeinstitutter, der gør det muligt for kreditorer at foretage indskud og senere hævninger af et variabelt pengebeløb. Indskud omfatter normalt en garanti fra debitor om at betale hovedstolen tilbage til investoren.

Sondringen mellem »lån« og »sedler og mønt samt indskud« afhænger af låntagers karakter. Det betyder, at penge, som er ydet af den residente pengebesiddende sektor til ikke-residente banker, på aktivsiden skal klassificeres som »indskud« og penge, som er ydet af den residente pengebesiddende sektor til ikke-residente ikke-banker (f.eks. institutionelle enheder, som ikke er banker) skal klassificeres som »lån«. På passivsiden skal penge, som er modtaget af residente ikke-banker, dvs. ikke-monetære finansielle institutioner (MFI'er) altid klassificeres som »lån«. Endelig betyder denne sondring, at alle transaktioner, som involverer residente MFI'er og ikke-residente banker, skal klassificeres som »indskud«.

6.4.3. LÅN

Lån er finansielle aktiver, som er a) oprettet, når en kreditor låner midler direkte til en debitor, og b) på basis af dokumenter, som er uomsættelige. Denne kategori omfatter alle lån, herunder realkreditlån, finansiel leasing og forretninger af repo-typen. Alle forretninger af repo-typen, dvs. genkøbsaftaler, sell/buy-back-forretninger og lån af værdipapirer (med udveksling af kontanter som sikkerhed), behandles som lån med sikkerhedsstillelse og ikke som direkte køb/salg af værdipapirer og opgøres under »andre investeringer« inden for den residente sektor, der gennemfører forretningen. Formålet med denne behandling, som også er i overensstemmelse med regnskabspraksis for banker og andre finansielle selskaber, er at give et mere præcist billede af den økonomiske begrundelse, der ligger til grund for disse finansielle instrumenter.

6.4.4. FORSIKRINGS-, PENSIONS- OG STANDARDISEREDE GARANTIORDNINGER

Følgende er omfattet: a) ikke-livsforsikringstekniske reserver, b) livsforsikringer og årlige udbetalinger, c) pensionsrettigheder, pensionskassers krav over for pensionsforvaltere, rettigheder til ydelser, undtagen pensionsydelser, og d) hensættelser til forpligtelser i forbindelse med standardiserede garantier.

6.4.5. HANDELSKREDITTER OG FORUDBETALINGER

Handelskreditter og forudbetalinger er finansielle fordringer opstået som følge af leverandører af varer og tjenesters direkte ydelse af kredit til deres kunder, og forudbetalinger for produkter under fremstilling eller bestilt produktion, i form af forudbetaling fra kunderne for varer og tjenester, som endnu ikke er ydet. Handelskreditter og forudbetalinger opstår, når betaling for varer eller tjenester ikke foretages samtidig med, at ejendomsretten til en vare eller ydelse af en tjeneste overgår.

6.4.6. ANDRE FORFALDNE IKKE-BETALTE MELLEMVÆRENDER

Denne kategori består af forfaldne ikke-betalte mellemværender, bortset fra dem, som er omfattet under handelskreditter og forudbetalinger eller andre instrumenter. Kategorien omfatter finansielle aktiver og passiver oprettet som modstykke til transaktioner, hvor der er en tidsforskel mellem transaktionerne og de modsvarende betalinger. Den omfatter skatteforpligtelser, køb og salg af værdipapirer, gebyrer for lån af værdipapirer, gebyrer for guldlån, løn, udbytte og påløbne, men endnu ikke udbetalte bidrag til sociale ordninger.

6.4.7. SDR-TILDELINGER

Tildeling af SDR'er til IMF medlemmer opgøres som en forpligtelse indgået af modtageren under SDR'er i andre investeringer med en modsvarende postering under SDR'er i reserveaktiver.

6.5. Reserveaktiver

Reserveaktiver er eksterne aktiver, som er likvide og under de monetære myndigheders kontrol til imødekommelse af behov for finansiering af betalingsbalancen, intervention på valutamarkederne med det formål at påvirke valutakursen og med andre tilknyttede formål for øje (såsom at fastholde tilliden til valutaen og økonomien, eller som grundlag for udenlandsk låntagning). Reserveaktiver skal være aktiver i fremmed valuta, fordringer over for ikke-residenter og aktiver, som faktisk eksisterer. Potentielle aktiver er udelukket. Bag princippet reserveaktiver ligger begreberne »kontrol« og »likvide« for de monetære myndigheder.

Euroområdets reserveaktiver består af Eurosystemets reserveaktiver, dvs. ECB's reserveaktiver og euroområdets nationale centralbankers reserveaktiver.

Reserveaktiverne skal i) være underlagt en relevant monetær myndigheds effektive kontrol i Eurosystemet, dvs. ECB eller en national centralbank i euroområdet, og ii) være yderst likvide, omsættelige og kreditværdige fordringer, der indehaves af Eurosystemet over for residenter uden for euroområdet og er denomineret i konvertible valutaer, bortset fra euroen, samt monetært guld, reservestillinger i IMF og særlige trækningsrettigheder (SDR).

Denne definition udelukker udtrykkeligt fordringer i fremmed valuta over for residenter i euroområdet og fordringer i euro fra at blive betragtet som reserveaktiver både på nationalt niveau og for euroområdet. På samme måde er den statslige forvaltning og services og/eller finansministeriernes valutapositioner ikke omfattet af definitionen af reserveaktiver for euroområdet i overensstemmelse med de institutionelle bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

ECB's reserveaktiver er slået sammen i overensstemmelse med artikel 30 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank og betragtes således som værende underlagt ECB's direkte og effektive kontrol. Så længe overgang af ejendomsret ikke finder sted, er reserveaktiver, der indehaves af de nationale centralbanker, under disses direkte og effektive kontrol og behandles som reserveaktiver for den enkelte nationale centralbank.

Eurosystemets reserver opgøres efter bruttoværdier uden modregning af reserverelaterede passiver med undtagelse af reserveaktiverne, der er inkluderet i underkategorien »finansielle derivater«, som registreres på nettobasis.

Værdiansættelsen baseres på markedspriser ved anvendelse af a) for transaktioner, gældende markedspriser på det tidspunkt hvor transaktionen finder sted og b) for beholdninger, middelværdierne ved markedets lukketid ved udgangen af referenceperioden. Ved konverteringen af transaktioner og beholdninger af aktiver i fremmed valuta til euro anvendes henholdsvis de gældende valutakurser på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted, og valutakurserne ved markedets lukketid ved udgangen af referenceperioden.

Den opfattelse, at anden valutalikviditet ikke omfattet af reserveaktivposten i betalings- eller kapitalbalancestatistik over for udlandet også kan være en vigtig indikator for et lands mulighed for at opfylde sine valutaforpligtelser, har vundet stadig større udbredelse og er blevet indført i IMF's Special Data Dissemination Standard. Med henblik på at beregne valutalikviditeten skal data vedrørende bruttoreserver suppleres med oplysninger om andre valutaaktiver og reserverelaterede passiver. I overensstemmelse hermed suppleres månedsdata om Eurosystemets (brutto)reserveaktiver med oplysninger om andre valutaaktiver og forudbestemte og betingede nettotræk på kort sigt på bruttoreserveaktiverne, opdelt efter restløbetid. Endvidere kræves der en valutaopdeling af bruttoreserveaktiverne denomineret i SDR-valutaer (totalt) og øvrige valutaer (totalt) med et kvartals forsinkelse.

6.5.1. MONETÆRT GULD

Monetært guld er guld, som de monetære myndigheder (eller andre, der er underlagt myndighedernes effektive kontrol) har ejendomsret til, og som opbevares som reserve. Det omfatter guldbarrer og konti for ikke-allokeret guld hos ikke-residenter, som giver ret til at fordre levering af guld.

Beholdninger af monetært guld forbliver uændrede i forbindelse med alle reversible guldtransaktioner (guldswaps, repoer, lån og indskud).

6.5.1.1. **Guldbarre**r udgør mønter, blokke eller barrer med en renhed på mindst 995 dele pr. 1 000, herunder guldbarrer opbevaret på konti for allokeret guld.

6.5.1.2. **Konti for ikke-allokeret guld** udgør en fordring mod kontoforvalteren om at levere guld. For disse konti har kontoudbyderen ejendomsret til en reservebase af fysisk tildelt guld og udsteder fordringer til kontoholderne denomineret i guld. Konti for ikke-allokeret guld ikke klassificeret som monetært guld omfattes af sedler og mønt samt indskud i andre investeringer.

6.5.2. SDR

SDR er internationale reserveaktiver oprettet af IMF og tildelt medlemmer som supplement til eksisterende officielle reserver. SDR'er indehaves kun af IMF-medlemmers monetære myndigheder og af et begrænset antal internationale finansielle institutioner, som er godkendte indehavere.

6.5.3. RESERVESTILLING HOS IMF

Dette er summen af a) »reservetranchen«, dvs. de beløb i form af udenlandsk valuta, inklusiv SDR, som et medlemsland kan opnå hos IMF med kort varsel, og b) enhver gældsætning fra IMF i henhold til en låneaftale i den såkaldte General Resources Account, som er umiddelbart tilgængelig for medlemslandet.

6.5.4. ANDRE RESERVEAKTIVER

Disse omfatter sedler og mønt samt indskud, værdipapirer, finansielle derivater og andre fordringer. Indskud henviser til de reserveaktiver, der stilles til rådighed på anfordring. Værdipapirer omfatter likvide og omsættelige ejerandels- og gældsinstrumenter udstedt af ikke-residenter, herunder andele i investeringsforeninger eller enheder. Finansielle derivater registreres kun som reserveaktiver, hvis derivaterne, som er forbundet med forvaltningen af reserveaktiverne, er en integreret del af værdiansættelsen af sådanne aktiver. Andre fordringer omfatter lån til ikke-residente ikke-banker, langfristede lån til en IMF Trust Account og andre finansielle aktiver, som ikke tidligere er omfattet, men som opfylder definitionen af reserveaktiver.«.